

COMPORTAREA FIBRINOLIZEI ÎN AFECȚIUNILE REUMATISMALE

Èva Lakatos

Efectuind coagulograma unor bolnavi suferind de artrită reumatismală și alte afecțiuni ale colagenului, ne-a atras atenția în mod deosebit faptul că, în timp ce în ceea ce privește cantitatea factorilor de coagulare nu am remarcat nici o diferență semnificativă, fibrinoliza spontană a prezentat valori diminuate la cei mai mulți bolnavi. Această observație ne-a îndreptățit să presupunem că activitatea sistemului de fermenți care izolează fibrina este redusă într-o mare proporție la bolnavii cu artrită reumatismală și alte afecțiuni ale colagenului.

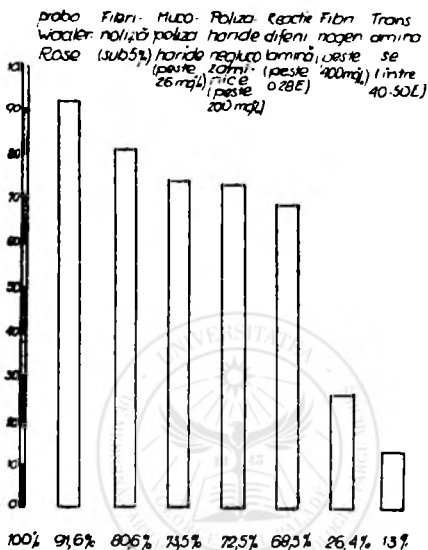
Am examinat în total fibrinoliza la 55 de bolnavi. Dintre aceștia 36 sufereau de artrită reumatismală, 7 de reumatism Sokolski, 7 de trombangită obliterantă, 3 de sclerodermie difuză, 1 de osteocondroză și 1 de boala lui Bechterev.

La 31 dintre bolnavii de artrită reumatismală fibrinoliza a prezentat valori scăzute (80,6%). De asemenea la 5 dintre cei 7 bolnavi de reumatism Sokolski-Bonillaud și la 6 dintre cei 7 bolnavi de trombangită obliterantă, valorile de fibrinoliză au fost scăzute. Menționăm că și în cazurile de afecțiune Bechterev și sclerodermie difuză s-au constatat tot valori scăzute, astfel încât acestea au fost puse în evidență în proporție de 77%.

În continuare am făcut o confruntare a valorilor de fibrinoliză cu rezultatele examenelor curente de laborator clinic: proba Waaler-Rose, reacția cu dienilamină, nivelul mucopolizaharidelor, cantitatea polizaharidelor neglucozaminice; de asemenea am făcut o comparație și cu valorile caracteristice ale conținutului în fibrinogen în artrita reumatismală. Pe baza acestei analize comparative putem afirma că diminuarea patologică a fibrinolizei

observată de noi urmează ca frecvență după pozitivitatea probei Waaler-Rose. Această probă a fost pozitivă la 33 dintre cei 36 de bolnavi de artrită reumatismală, dînd valori patologice, deci, în proporție de 91,6%.

REZULTATELE ANALIZELOR DE LABORATOR ALE CELOR 36 DE BOLNAVI DE ARTRITA REUMATICA

Reacția cu difenilamină a dat valori mai mari decît cele normale în 24 de cazuri din cele 35 (68,5%), cantitatea de mucopolizaharide a fost mai crescută în 25 de cazuri din 34 (73,5%), iar cantitatea de polizaharide neglucozaminice în 26 de cazuri din cele 36 analizate (72,2%).

Făcînd o totalizare a rezultatelor obținute reiese că reacția cu difenilamină a prezentat valori patologice în 62% a cazurilor, cantitatea de mucopolizaharide în 71%, cantitatea de polizaharide neglucozaminice în 68%, iar proba Waaler-Rose în 73,9%.

Cantitatea de fibrinogen a fost găsită mai crescută decît în mod normal, într-o proporție destul de redusă a cazurilor, la 16 dintre cei 53 de bolnavi examinați (30%).

În concordanță cu datele existente în literatura de specialitate, examinarea transaminazei glutaminice a acidului oxalacetic din ser a pus în evidență în numai 13% a cazurilor o creștere moderată a activității între 40 și 50 de unități.

Bazîndu-ne pe rezultatele analizelor noastre sîntem de părere că la fel ca în ateroscleroză, echilibrul fiziologic al coagulării și al fibrinolizei prezintă o anumită tulburare și în afecțiunile reumatismale și ale colagenului și că precipitarea fibrinei nu a fost urmată de dizolvarea ei. Trebuie să remarcăm însă că în timp ce în ateroscleroză, tulburarea echilibrului sistemului de coagulare este favorizată deseori și de o coagulabilitate crescută a sîngelui care poate fi pusă în evidență.

în afecțiunile colagenului tulburarea echilibrului se datorește în primul rînd unei activități diminuate a sistemului de fermenți fibrinolitici.

Nu s-a elucidat încă problema dacă această activitate diminuată este cauzată de lipsa activatorilor sistemului, sau dacă se datorește înmulțirii inhibitorilor așa cum se întîmplă în ateroscleroză. De asemenea trebuie să ne gîndim și la faptul că fibrina poate să aibă ca substrat un rol în inhibarea procesului. Pentru înmulțirea inhibitorilor pledează observația că infecțiile streptococice sînt urmate de producerea de antifibrinoliză paralel cu producerea de antistreptolizină (Schoen, Tischendorf). În literatura de specialitate nu am găsit date concrete în legătură cu comportarea sistemului enzimatic fibrinolitic în bolile colagenului.

Noi credem că diminuarea fibrinolizei pe care am observat-o în artrita reumatică și în cele mai multe boli ale colagenului poate fi interpretată și ca un semn diagnostic. În afară de aceasta valorile scăzute elucidează și unele aspecte parțiale ale procesului patologic.

Sosit la redacție: 18 iunie 1962.